

**DUCHU ŚWIĘTY, MOCY NIEOGARNIONA.
DAJ MI ODWAGĘ DO SZCZEREJ ODMÓWIENIA TEJ
MODLITWY.**

Tak bardzo lękam się, czy jestem wartościowym człowiekiem.

Każdego dnia w głębi serca słyszę szept:
jesteś gorszy od innych, jesteś grzesznikiem, nie dajesz rady.

Tyle razy słyszałem, że Bóg kocha mnie,
ale ja to tylko wiem, ale tego nie doświadczam.

I dlatego brnę w ślełą uliczkę.

Szukam Boga, ale znajduję ciągle marny obraz samego siebie.

Teraz już wiem, że żadne ludzkie słowo
nie wyzwoli mnie z tego szatańskiego labiryntu.

Pismo Święte mówi:

***Miłość Boża rozlana jest w naszych sercach
przez Ducha Świętego / Rz 5, 5/
Sam Duch wspiera swym świadectwem naszego ducha,
że jesteśmy dziećmi Bożymi. /Rz 8, 16/***

Pokładając nadzieję w tych słowach słowa, wołam:

**Duchu Święty, rozlej się w moim sercu po najskrytszych
zakamarkach mojego JA.**

Obmyj moje zranienia i lęki.

Przeniknij tam, gdzie nie ma dostępu moja myśl.

**Powstrzymaj moje szaleństwo zazdrości,
pożądliwości, pychy, kłamstwa.**

**Spal wszystko, co budowałem poza Bogiem,
by dać sobie samemu iluzję wielkości.**

Pomóż wytrwać w bólu, gdy umierać będzie stary człowiek.

Obudź mnie ze snu.

**Powiedz mi tam, na dnie mojej tożsamości,
że jestem umiłowanym dzieckiem Boga.**

Niech to usłyszę sercem, niech doświadczę tego całym sobą.

Pokaż mi moje piękno.

AMEN. AMEN, AMEN!